

DECIZIE

27 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Maria Ghervas, Ion Druță

Dumitru Mardari, Mariana Pitic

examinând recursul declarat de către Direcția generală administrare fiscală Sud a Serviciului Fiscal de Stat,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu răspundere limitată „Lidiea” împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 27 iulie 2017, prin care a fost admis apelul declarat de către Societatea cu răspundere limitată „Lidiea”, casată integral hotărârea Judecătoriei Taraclia din 03 iunie 2016 și emisă o nouă hotărâre de admitere parțială a acțiunii,

c o n s t a t ă:

La data de 05 februarie 2016, SRL „Lidiea” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe r-nul Taraclia cu privire la contestarea în parte a actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la data de 04 septembrie 2015, în rezultatul controlului efectuat, Inspectoratul Fiscal de Stat pe r-nul Taraclia a întocmit actul nr. 5-655877.

Menționează că, conform pct. 7 din actul enunțat, s-a constatat că, SRL „Lidiea” nu a returnat la timp în casieria întreprinderii suma de 186 244,08 lei, încălcând, astfel, prevederile art. 10 alin. (5) al Legii cu privire la antreprenoriat și întreprinderi.

Susține că, la data de 18 septembrie 2015, și-a exprimat dezacordul cu pct. 7 din actul enunțat, deoarece titularul de avans Piotr Pirneac are și calitatea de creditor al întreprinderii și la situația zilei de 30 iunie 2015, întreprinderea îi datora supra sumei nereturnate de 186 244,08 lei, suma de 41 497,73 lei.

Afirmă că, la data de 29 octombrie 2015, pârâtul Inspectoratul Fiscal de Stat pe r-nul Taraclia a emis decizia nr. 177 cu privire la rezultatele controlului efectuat la SRL „Lidiea”, iar conform pct. 10 din decizie, s-a dispus aplicarea amenzii în mărime de 18624,40 lei pentru nereturnarea în casieria întreprinderii a sumei de 186 244,08 lei.

Relevă că, la data de 11 noiembrie 2015, a depus la Inspectoratul Fiscal de Stat pe r-nul Taraclia o contestație, prin care a solicitat anularea pct. 10 din decizia nr. 177 din 29 octombrie 2015, însă prin decizia ultimului nr. 8 de 14 ianuarie 2016 a fost respinsă contestația și menținută decizia contestată.

Invocă că, nu este de acord cu pct. 10 din decizia enunțată, deoarece suma de 186 244,08 lei a fost returnată la timp în casieria întreprinderii prin obligațiunea financiară pe care o avea întreprinderea față de titularul de avans, care în raport cu întreprinderea are calitatea și de creditor.

Consideră că, Inspectoratul Fiscal de Stat pe r-nul Taraclia eronat a aplicat prevederile art. 10 alin. (5) al Legii cu privire la antreprenoriat și întreprinderi și ilegal a sancționat întreprinderea, fără a ține cont de prevederile art. 637 alin. (1) din Codul civil.

Solicită anularea deciziei nr. 8 din 14 ianuarie 2016, emisă de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe r-nul Taraclia pe marginea contestației SRL „Lidiea” împotriva deciziei nr. 177 din 29 octombrie 2015 și anularea pct. 10 din decizia nr.177 din 29 octombrie 2015 cu privire la rezultatele controlului efectuat la SRL „Lidiea”, emisă de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe r-nul Taraclia.

La data de 14 martie 2016, SRL „Lidiea” a depus cerere de concretizare a pretențiilor, indicând că, prin decizia nr. 177 din 29 octombrie 2015 Inspectoratul Fiscal de Stat pe r-nul Taraclia a aplicat întreprinderii o amendă, conform art. 255 din Codul fiscal, în sumă de 4 000 lei, însă la adoptarea deciziei, pârâtul nu a ținut cont de temeiurile tragerii la răspundere pentru încălcările fiscale, prevăzute în art.231 alin. (3) din Codul fiscal și, anume, dacă încălcarea fiscală este una ne semnificativă sau semnificativă, iar conform prevederilor art. 231 alin. (4) lit. (b) din Codul fiscal, dacă încălcarea a fost comisă pentru prima dată și nu este prevăzută la art. 253, 254, 256, 257, 257¹, 259, 260 alin. (4)-(5), art. 261, 262, 262¹, 263, 263¹ din Codul fiscal, urma a fi calificată ca una ne semnificativă și respectiv, nu există temei de tragere la răspundere pentru încălcare fiscală.

Menționează că, pârâtul, la adoptarea deciziei asupra cazului de încălcare fiscală, urma să se conducă de prevederile art. 238 din Codul fiscal, care reglementează regulile generale de aplicare a sancțiunii fiscale și ale art. 247 din Codul fiscal și să elucideze circumstanțele cazului de încălcare fiscală și, anume, dacă a avut loc o încălcare fiscală, trebuie să fie trasă la răspundere persoana respectivă pentru săvârșirea de încălcare fiscală și dacă există alte circumstanțe importante pentru soluționarea justă a cazului.

Susține că, această încălcare este comisă pentru prima dată și nu se regăsește în șirul articolelor enumerate de art. 231 alin. (5) lit. (b) din Codul fiscal, mai mult, pârâtul nu a anexat nici o dovadă privind modalitatea de calculare a încălcării termenului de 30 de zile de la ridicarea numerarului de către administratorul Piotr Pirneac de la instituțiile bancare și nici a modului de calculare a sumei de 186244,08 lei.

Consideră că, Inspectoratul Fiscal de Stat pe r-nul Taraclia urma să demonstreze când administratorul Piotr Pirneac a depășit termenul de 30 zile calendaristice de la data primirii numerarului, precum și faptul că, suma primită de la instituțiile bancare constituie anume suma de 186 244,08 lei.

Afirmă că, pârâtul nu a luat în considerație evidența contabilă, cât și rezultatele auditului efectuat nemijlocit, care confirmă contrariul, nu a verificat contul 512 care indică împrumuturi pe termen scurt, fapt care a dus la apariția sumelor calculate pe actul de control.

Susține că, actul de control nr. 655877 din 17 august 2015, indicat în decizia nr. 177 din 29 octombrie 2015 nu există, iar decizia contestată a fost emisă în lipsa actului de control ce ar demonstra încălcarea fiscală.

Astfel, consideră că, decizia nr. 177 din 29 octombrie 2015 a fost emisă cu încălcarea procedurii, fapt ce duce la nulitatea deciziei.

Solicită anularea deciziei nr. 177 din 29 octombrie 2015 cu privire la rezultatele controlului efectuat la SRL „Lidiea”, emisă de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe r-nul Taraclia și a deciziei nr. 8 din 14 ianuarie 2016 pe marginea contestației SRL „Lidiea” împotriva deciziei nr. 177 din 29 octombrie 2015, emisă de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe r-nul Taraclia.

Prin hotărârea Judecătoria Taraclia din 03 iunie 2016 a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 01 noiembrie 2016 a fost admis apelul declarat de către SRL „Lidiea”, casată integral hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre, prin care au fost respinse pretențiile cu privire la anularea pct. 10 al deciziei nr. 177 din 29 octombrie 2015, emisă de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe r-nul Taraclia și a deciziei nr. 8 din 14 ianuarie 2016, emisă de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe r-nul Taraclia ca neîntemeiate. A fost scoasă de pe rol pretenția cu privire la anularea integrală a deciziei nr. 177 din 29 octombrie 2015 (cu excepția pct. 10 din decizia nominalizată), emisă de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe r-nul Taraclia din motiv că, reclamanta nu a respectat procedura de soluționare prealabilă a pricinii pe cale extrajudiciară.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 22 februarie 2017 a fost admis recursul declarat de către SRL „Lidiea”, casată decizia instanței de apel și remisă cauza spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

Prin încheierea Curții de Apel Cahul din 02 mai 2017 a fost substituit Inspectoratul Fiscal de Stat pe r-nul Taraclia cu succesorul în drepturi Serviciul Fiscal de Stat.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 27 iulie 2017 a fost admis apelul declarat de către SRL „Lidiea”, casată integral hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost admisă parțial și au fost anulate pct. 1 și 2 din decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe r-nul Taraclia nr. 177 din 29 octombrie 2015 cu privire la rezultatele controlului fiscal la SRL „Lidiea”, cu referire la aplicarea sancțiunilor pentru neprezentarea informației despre încetarea activității subdiviziunii și neprezentarea facturii fiscale. În rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

La data de 26 septembrie 2017, Direcția generală administrare fiscală Sud a Serviciului Fiscal de Stat a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului și casarea deciziei instanței de apel în partea anulării pct. 1 și 2 din decizia nr. 177 din 29 octombrie 2015, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material și nu au fost dovedite circumstanțele considerate ca fiind stabilite.

Menționează că, instanța de apel, anulând pct. 1 și 2 din decizia nr. 177 din 29 octombrie 2015, eronat a concluzionat că, încălcarea depistată nu cade sub incidența art. 255 din Codul fiscal, deoarece conform prevederilor acestui articol, sunt pasibile de amendă subdiviziunile care corespund noțiunii indicate la art. 5 alin. (29) din Codul fiscal, care reglementează că, subdiviziunea - constituie o unitate structurală a întreprinderii, instituției, organizației (filială, reprezentanță, sucursală, secție, magazin, depozit etc), situată în afara locului ei de reședință de bază, care exercită unele din atribuțiile acesteia.

Astfel, invocă că, sancțiunea se aplică pentru nefurnizarea oricăror informații ce sunt legate de sediul și subdiviziunile întreprinderii.

Prin urmare, în cazul în care, în cadrul controlului fiscal s-a constatat că, contribuabilul nu a prezentat, a prezentat cu întârziere sau a prezentat neveridic informații despre schimbarea sediului al uneia sau mai mult subdiviziuni, sau despre sistarea sau lichidarea activității subdiviziunilor declarate, acesta se va sancționa cu amendă în mărime de 4 000 lei, pentru un singur caz.

În acest context, consideră că, instanța de apel a interpretat eronat prevederile art. 255 din Codul fiscal, precum și a ignorat prevederile art. 5 alin. (29) și ale art. 161 alin. (8) din Codul fiscal, mai mult, din concluziile instanței de apel rezultă faptul că, contribuabilul, pentru neinformarea Serviciului Fiscal despre modificările survenite în privința subdiviziuni amplasate pe adresa or. Taraclia. str. Sovetscaia (piața), nu merită sancțiune.

De asemenea, consideră că, instanța de apel a interpretat eronat și prevederile art. 260 alin. (4) din Codul fiscal, calificând nerespectarea prevederilor art. 117 din Cod fiscală ca încălcare nesemnificativă, deoarece conform prevederilor art. 231 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, în vigoare la moment controlului, nesemnificativă se consideră încălcarea care a fost comisă pentru prin dată, în cazurile în care încălcarea nu cade sub incidența alin. (5) lit. b) a normei citate supra.

Susține că, pentru încălcarea prevederilor art. 117 din Codul fiscal se aplică sancțiune în baza art. 260 alin. (4) din Cod, aceasta constituie încălcare semnificativă, iar concluzia instanței de apel este eronată.

Mai invocă că, intimata, prin explicațiile anexate la materialele cauzei, recunoaște nerespectarea modului de ducere a evidenței contabile, iar argumentele precum că, actul de control ce a stat la baza emiterii deciziei nr. 177 din 29 octombrie 2015 este unul neexistent nu pot fi reținute, deoarece actele de control sunt documente de strictă evidență ce se identifică după numărul acestuia, mai mult prin înștiințarea nr. 91-1/2-690 din 15 martie 2016, anexată la materialele dosarului, s-a rectificat eroarea mecanică strecurată în decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe r-nul Taraclia la compartimentul „data actului de control”.

Prin referința depusă la data de 23 octombrie 2017 SRL „Lidiea” a solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 440 alin. (2) Codul de procedură civilă, completul din 3 judecători prin încheierea din 29 noiembrie 2017 a considerat recursul admisibil și a dispus examinarea fondului de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 444 Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. d) Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, dispunând încetarea procesului sau scoaterea cererii de pe rol dacă există temeiurile prevăzute la art. 265 și 267.

Pe parcursul judecării cauzei s-a constatat că, la data de 04 septembrie 2015, inspectorul principal al Direcției control fiscal a Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Taraclia, N. Delijan a efectuat la SRL „Lidiea” controlul fiscal prin verificarea totală privind respectarea legislației fiscale, în urma căruia a constatat încălcarea de către aceasta a legislației fiscale, fiind întocmit actul de control fiscal nr. 5-655877.

La data de 29 octombrie 2015, în baza actului de control menționat, Inspectoratul Fiscal de Stat pe r-nul Taraclia a emis decizia nr. 177, prin care a încasat de la SRL „Lidiea” la buget sumele impozitelor și plăților calculate în rezultatul controlului, precum a aplicat amenzi și majorări de întârziere pentru încălcările legislației fiscale.

Nefiind de acord cu pct. 10 din decizia nr. 177 din 29 octombrie 2015, SRL „Lidiea” s-a adresat la Inspectoratul Fiscal de Stat pe r-nul Taraclia cu o contestație, prin care a solicitat anularea punctului menționat.

Prin decizia nr. 8 din 14 ianuarie 2016 Inspectoratul Fiscal de Stat pe r-nul Taraclia a respins contestația SRL „Lidiea” ca neîntemeiată.

Înaintând prezenta cerere de chemare în judecată, care pe parcursul examinării cauzei a fost concretizată, SRL „Lidiea” a solicitat anularea deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat pe r-nul Taraclia nr. 177 din 29 octombrie 2015 cu privire la rezultatele controlului efectuat la SRL „Lidiea” și a deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat pe r-nul Taraclia nr. 8 din 14 ianuarie 2016 pe marginea contestației SRL „Lidiea” împotriva deciziei nr. 177 din 29 octombrie 2015.

Prima instanță, fiind investită cu judecarea prezentei cauze, a ajuns la concluzia netemeinicii acțiunii.

Ulterior, instanța de apel, fiind investită cu judecarea apelului declarat de către SRL „Lidiea”, a ajuns la concluzia temeinicii acestuia, casând hotărârea primei instanțe și pronunțând o nouă hotărâre, prin care a admis parțial acțiunea și a anulat pct. 1 și 2 din decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe r-nul Taraclia nr. 177 din 29 octombrie 2015 cu privire la rezultatele controlului fiscal la SRL „Lidiea”, în rest respingând acțiunea ca neîntemeiată.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, analizând materialele anexate la dosar, în coraport cu legislația

în vigoare ce guvernează raportul juridic litigios, a ajuns la concluzia că soluțiile date de către instanțele judecătorești sunt greșite.

Din materialele dosarului rezultă că, SRL „Lidia” a respectat procedura de soluționare prealabilă pe care extrajudiciară a litigiului în ceea ce privește contestarea pct. 10 din decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe r-nul Taraclia nr. 177 din 29 octombrie 2015 cu privire la rezultatele controlului efectuat la SRL „Lidia”.

Conform pct. 10 din decizia enunțată, pentru nerestituirea în casă a mijloacelor bănești în sumă de 186244,08 lei, conform art. 10 alin. (5) din Legea nr. 845-XII din 03 ianuarie 1992 cu privire la antreprenoriat și întreprinderi, SRL „Lidia” i-a fost aplicată o amendă în mărime de 10% din suma nerestituită, ce constituie 18624,40 lei.

Conform art. 10 alin. (5) din Legea enunțată, față de întreprinderi și organizații, indiferent de tipul lor de proprietate și forma de organizare juridică, care efectuează decontări în numerar în sumă ce depășește cumulativ 100 de mii lei lunar, în baza obligațiilor lor financiare, încălcând modul stabilit de decontare prin virament, precum și care efectuează decontări în numerar și prin virament prin intermediari, indiferent de suma decontărilor efectuate, organele Serviciului Fiscal de Stat aplică sancțiuni pecuniare în proporție de 10 la sută din sumele plătite, iar sumele amenzilor se fac venit la bugetul de stat.

Sancțiunile menționate nu se aplică la efectuarea decontărilor cu cetățenii, gospodăriile țărănești (de fermier), titularii de patente de întreprinzător și cu bugetul public național, la efectuarea decontărilor de către persoanele indicate cu bugetul public național, cu întreprinderile și organizațiile, precum și la efectuarea decontărilor de către întreprinderile și organizațiile ale căror drepturi la acest capitol se reglementează în Legea nr. 62-XVI din 21 martie 2008 privind reglementarea valutară, în actele normative ale Băncii Naționale a Moldovei, cu excepția cazurilor efectuării decontărilor prin intermediari.

În sensul prezentului punct, cuvântul „intermediar” semnifică persoana căreia o altă persoană i-a plătit o sumă de bani, în numerar sau prin virament, neavând către aceasta obligații financiare directe.

Termenul de prezentare a raportului referitor la utilizarea numerarului primit pentru achiziționarea producției agricole, ambalajului și bunurilor de la populație, precum și pentru cheltuielile de deplasare, nu va depăși 30 de zile calendaristice de la data primirii acestuia, numerarul neutilizat trebuie să fie restituit în casa întreprinderii cel târziu în 5 zile de la expirarea termenului de prezentare a raportului referitor la utilizarea numerarului.

Pentru utilizarea numerarului în alt scop decât cel pentru care a fost destinat și/sau nerestituit în termen a numerarului în casa întreprinderii, organele Serviciului Fiscal de Stat aplică o sancțiune în mărime de 10% din suma numerarului utilizată în alte scopuri și/sau din suma numerarului nerestituită în termen în casa întreprinderii.

Actele cauzei denotă faptul că, în anul 2010, între Petru Pirneac, în calitate de împrumutător și SRL „Lidia”, în calitate de împrumutat a fost încheiat contractul de împrumut pe termen scurt, prin care împrumutătorul a transmis împrumutatului suma împrumutului, iar ultimul s-a obligat să o restituie în termenul stabilit. Suma împrumutului se stabilește de părți în formă verbală.

Conform pct. 2 din contract, împrumutatul se obligă să restituie împrumutătorului suma împrumutului prin eliberarea în numerar sau transfer la contul bancar al împrumutătorului.

Conform pct. 8 din contract, suma împrumutului se consideră restituită în momentul transmiterii împrumutătorului în numerar sau prin transfer a mijloacelor bănești la contul bancar al acestuia.

La materialele dosarului sunt atașate anexele la contractul de împrumut pe termen scurt întocmit în anul 2010, conform cărora Petru Pirneac, în calitate de împrumutător și SRL „Lidiea”, în calitate de împrumutat, au convenit asupra sumelor împrumutului: anexa nr. 31 din 31 ianuarie 2015 - suma de 18675,55 lei, anexa nr. 33 din 27 martie 2015 - suma de 5900 lei, anexa nr. 34 din 30 aprilie 2015 - suma de 45203,07 lei și anexa nr. 36 din 22 iunie 2015 - suma de 80702,29 lei, în anexe nefiind indicat termenul, pentru care se acordă împrumutul.

Din actul de control fiscal nr. 5-655877 din 04 septembrie 2015, întocmit de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe r-nul Taraclia rezultă că, în timpul controlului fiscal în partea ce ține de contractul de împrumut s-a stabilit că, conducătorul întreprinderii Petru Pirneac a transmis SRL „Lidiea” cu împrumut suma de 777 094,75 lei, inclusiv: pentru anul 2011 - 46164,82 lei, anul 2012 - 90960,72 lei, anul 2013 - 146554,05 lei, anul 2014 - 279518,09 lei și anul 2015 - 213897,07 lei.

Conform informațiilor prezentate de către BC „Moldindconbank” SA, filiala Taraclia și BC „Banca Socială” SA, filiala Taraclia privitor la fluxul mijloacelor bănești, se constată că au fost restituite mijloace bănești în contul sumelor împrumutate: de la contul de decontare al SRL „Lidiea” 225174766 în BC „Moldindconbank” SA, filiala Taraclia la contul de card al Petru Pirneac 2259A4713621 pentru anul 2014 în sumă de 228639,83 lei și pentru anul 2015 - 324700 lei; de la contul de decontare al SRL „Lidiea” 222472400049 în BC „Banca Socială” SA, filiala Taraclia la contul de card al lui Petru Pirneac 225970300059598 pentru anul 2013 în sumă de 340000 lei și pentru anul 2014 - 70 000 lei, iar în total suma de 963338,83 lei, adică cu 186 244,08 lei mai mult decât sumele împrumuturilor acordate, conform actului de control fiscal nr. 5-655877 din 04 septembrie 2015.

În contextul celor expuse, se reține că, Petru Pirneac a transmis cu împrumut SRL „Lidiea” pe perioada anilor 2011 - 2015 mijloace bănești în sumă de 777094,75 lei, însă a primit de la SRL „Lidiea” prin transfer la contul bancar în anii 2013 - 2015 mijloace bănești în contul restituirii împrumutului acordat suma totală de 963338,83 lei, ceea ce indică că Petru Pirneac, ca fondator și împrumutător, a primit de la SRL „Lidiea” cu 186244,08 lei mai mult decât sumele împrumuturilor acordate, mijloace bănești care nu au fost restituite în casa întreprinderii, or, probe care să confirme contrariul nu au fost prezentate.

Conform certificatului din 17 septembrie 2015, eliberat de către SA „First Audit International”, la efectuarea analizei ce ține de evidența contabilă a împrumuturilor primite de către Petru Pirneac în perioada 2011 - 2015, s-a constatat încălcarea regulilor de ducere a evidenței contabile și, anume, evidența împrumuturilor se duce la contul 532 „Obligația personalului cu privire la alte operațiuni”; în același timp, stingerea împrumutului se înregistrează după operațiunea: Debit 513 Credit 532; pentru perioada anului 2015 lipsesc 9 ordine de credit bancar; restituirea în avans a împrumutului de către persoana responsabilă se

efectuează cu utilizarea contului 227 „creanțe pe termen scurt a personalului”, timp în care soldul avansurilor transmise nu figurează, dar este înregistrat soldul contului 532 (f. d. 133, vol. I).

Drept urmare, se reține că, inclusiv și compania de audit SA „Frist Audit International” a depistat încălcări la ducerea evidenței contabile de către SRL „Lidia”, însă constatările expuse de compania de audit sunt insuficient descrise în ceea ce privește fluxul mijloacelor bănești acordate cu împrumut de către Petru Pirneac persoanei juridice SRL „Lidia” și restituirea, ulterioară, de către aceasta a împrumuturilor acordate, fără a și reflectate careva calcule bazate pe documentele contabile verificate, din care considerente nu poate fi luat ca o probă de bază în combaterea încălcărilor constatate de Inspectoratul Fiscal de Stat pe r-nul Taraclia la data efectuării controlului fiscal.

Totodată, se mai reține că, certificatul întocmit de către SA „Frist Audit International” la data de 17 septembrie 2015 nu echivalează cu un raport de audit, din considerentul că nu îmbracă forma unui raport și nu este clar din care documente contabile studiate și analizate s-a ajuns la constatările expuse.

În aceiași ordine de idei, se menționează că, la dosar este anexată cererea depusă la data de 22 august 2015 de către Irina Pirneac, contabil la SRL „Lidia”, care a recunoscut faptul că, procesul ducerii contabilității nu a diferențiat corect conturile 221/521, 227/532, 513 și nu a înregistrat în termen contractul de împrumut pe termen scurt, solicitând luarea măsurilor (f. d. 119, vol. I).

La caz, se mai menționează că, anexarea la materialele dosarului a cărții contului 513.2, 226.1, 532.1 pe perioada ianuarie 2011 - decembrie 2015 nu probează că, suma de 186244,08 lei a fost restituită în casieria întreprinderii în termenul stabilit de art. 10 alin. (5) din Legea cu privire la antreprenoriat și întreprinderi, or, datele incluse în cartea contului 513.2, 226.1, 532.1 pe perioada ianuarie 2011 - decembrie 2015 nu sunt confirmate prin alte probe.

Din aceste considerente, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție relevă că, la materialele dosarului nu au fost anexate probe, care să demonstreze că, suma de 186244,08 lei a fost restituită în casieria întreprinderii, iar încălcarea art. 10 alin. (5) din Legea cu privire la antreprenoriat și întreprinderi, constatată de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe r-nul Taraclia, este greșită.

În contextul celor expuse, instanța de recurs consideră că, pct. 10 din decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe r-nul Taraclia nr. 177 din 29 octombrie 2015 cu privire la rezultatele controlului efectuat la SRL „Lidia” este legal și, prin urmare, consideră necesar de a respinge pretenția intimitei cu privire la anularea pct. 10 din decizia enunțată ca neîntemeiată.

De asemenea, instanța de recurs consideră necesar de a respinge pretenția intimitei cu privire la anularea deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat pe r-nul Taraclia nr. 8 din 14 ianuarie 2016, deoarece aceasta reprezintă un răspuns la cererea prealabilă depusă de către SRL „Lidia” și, prin urmare, nu poate fi considerată drept un act administrativ în sensul art. 2 din Legea contenciosului administrativ.

Din materialele dosarului rezultă că, la data de 14 martie 2016, SRL „Lidia” a depus cerere de concretizare a pretențiilor, prin care a solicitat anularea în tot a deciziei nr. 177 din 29 octombrie 2015 și a deciziei nr. 8 din 14 ianuarie 2016, emise de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe r-nul Taraclia (f. d. 82-84, vol. I).

La fel, din materialele dosarului rezultă că, intimata SRL „Lidiea”, solicitând anularea în tot a deciziei nr. 177 din 29 octombrie 2015, emisă de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe r-nul Taraclia, nu a respectat procedura prealabilă de soluționare a litigiului pe cale extrajudiciară stabilită de Legea contenciosului administrativ nr.793-XIV din 10 februarie 2000, care în art. 14 alin. (1) prevede că, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ va solicita, printr-o cerere prealabilă, autorității publice emitente, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului revocarea, în tot sau în parte, a acestuia, în cazul în care legea nu dispune altfel.

Analizând cererea prealabilă depusă de către SRL „Lidiea” în adresa Inspectoratului Fiscal Principal de Stat, înregistrată cu data de 11 noiembrie 2015, se reține că, aceasta a contestat doar legalitatea pct. 10 din decizia nr. 177 din 29 octombrie 2015, emisă de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe r-nul Taraclia și ultimul, prin decizia nr. 8 din 14 ianuarie 2016, s-a expus asupra argumentelor invocate în sensul ilegalității pct. 10 din decizia enunțată, dar nu și asupra deciziei în întregime.

Urmează a fi menționat faptul că, reclamantul este în drept să sesizeze instanța de contencios administrativ, în cazul în care se consideră vătămat într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ și nu este mulțumit de răspunsul primit la cererea prealabilă, pentru anularea în tot a actului respectiv, însă, la caz, SRL „Lidiea” nu a depus nici o cerere prealabilă pentru anularea în tot a actului administrativ - decizia nr. 177 din 29 octombrie 2015, cu excepția pct. 10 din decizia enunțată, astfel, procedura pentru sesizarea instanței de contencios administrativ nu a fost respectată.

În conformitate cu art. 267 lit. a) CPC, instanța judecătorească scoate cererea de pe rol în cazul în care reclamantul nu a respectat procedura, prevăzută de lege sau prin contractul părților, de soluționare prealabilă a pricinii pe cale extrajudiciară.

Ținând cont de faptul că, SRL „Lidiea” nu a respectat procedura prealabilă de soluționare a litigiului pe cale extrajudiciară, procedură, care conform Legii contenciosului administrativ, este obligatorie, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a scoate de pe rol pretenția intimitei cu privire la anularea pct. pct. 1-9, 11 și 12 din decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe r-nul Taraclia nr. 177 din 29 octombrie 2015 cu privire la rezultatele controlului efectuat la SRL „Lidiea”.

Totodată, instanța de recurs relevă că, în condițiile în care cererea de concretizare a pretențiilor a fost depusă după ce instanța de judecată a primit spre examinare cererea de chemare în judecată inițială, când toate termenele legale stabilite pentru îndeplinirea procedurii prealabile au fost deja stinse, scoaterea cererii de pe rol de către instanța de judecată în legătură cu nerespectarea procedurii prealabile pe cale extrajudiciară nu va duce la încălcarea garanțiilor procesuale instituite la art. 6 §1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, care reglementează dreptul la un proces echitabil.

Astfel, din considerente menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, de a casa integral decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe și de a emite o nouă hotărâre, prin care pretenția SRL „Lidiea” împotriva Inspectoratului

Fiscal de Stat pe r-nul Taraclia cu privire la anularea pct. 10 din decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe r-nul Taraclia nr. 177 din 29 octombrie 2015 cu privire la rezultatele controlului efectuat la SRL „Lidiea” și a deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat pe r-nul Taraclia nr. 8 din 14 ianuarie 2016 de respins ca neîntemeiată, iar pretenția SRL „Lidiea” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe r-nul Taraclia cu privire la anularea pct. 1-9, 11 și 12 din decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Taraclia nr. 177 din 29 octombrie 2015 cu privire la rezultatele controlului efectuat la SRL „Lidiea” de scos de pe rol.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) și d) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de către Direcția generală administrare fiscală a Serviciului Fiscal de Stat.

Se casează integral decizia Curții de Apel Cahul din 27 iulie 2017 și hotărârea Judecătorei Taraclia din 03 iunie 2016 în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu răspundere limitată „Lidiea” împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la contestarea actului administrativ și se emite o nouă hotărâre, prin care:

Se respinge pretenția Societății cu răspundere limitată „Lidiea” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Taraclia cu privire la anularea punctului 10 din decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Taraclia nr. 177 din 29 octombrie 2015 cu privire la rezultatele controlului efectuat la Societatea cu răspundere limitată „Lidiea” și a deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Taraclia nr. 8 din 14 ianuarie 2016 ca neîntemeiată.

Se scoate de pe rol pretenția Societății cu răspundere limitată „Lidiea” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Taraclia cu privire la anularea punctelor 1-9, 11 și 12 din decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Taraclia nr. 177 din 29 octombrie 2015 cu privire la rezultatele controlului efectuat la Societatea cu răspundere limitată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul
Judecătoria

Iulia Sîrcu

Maria Ghervas

Ion Druță

Dumitru Mardari

Mariana Pitic